

# فرایند بهبود کیفیت آموزشی از نظر اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های استان اصفهان: مقایسه‌ای بر اساس مقیاس AQIP

رضا هویدا\*، حسین مولوی

## چکیده

**مقدمه:** بهبود کیفیت در آموزش عالی از رویکردهایی است که در دهه اخیر در بسیاری از نظام‌های آموزش عالی و دانشگاه‌های جهان مورد توجه قرار گرفته است. هدف از این پژوهش، تعیین و مقایسه وضعیت بهبود کیفیت آموزشی در دانشگاه‌های علوم پزشکی و غیر علوم پزشکی استان اصفهان بود.

**روش‌ها:** در این پژوهش توصیفی و از نوع پیمایشی، از دو ابزار پرسشنامه و مصاحبه استفاده گردید. پرسشنامه بر اساس مقیاس AQIP توسط پژوهشگر تهیه شده و دارای ۲۶ سؤال و مصاحبه از نوع نیمه سازمان یافته بود. حجم نمونه (n=۲۶۰) از جامعه آماری پژوهش، یعنی، کلیه اعضای هیأت علمی شش دانشگاه استان اصفهان انتخاب شد. در نمونه‌گیری از شیوه طبقه‌ای متناسب با حجم استفاده گردید. داده‌های حاصل از پرسشنامه با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های t و تحلیل واریانس مورد بررسی قرار گرفت. داده‌های به دست آمده از مصاحبه‌ها نیز مقوله‌بندی شد.

**نتایج:** میانگین نمرات شش زیرمقیاس بهبود کیفیت آموزشی در دانشگاه‌های گروه نمونه کمتر از میانگین فرضی ۳ در طیف پنج درجه‌ای لیکرت بود. میانگین کلی بهبود کیفیت آموزشی در دانشگاه‌های علوم پزشکی برابر با ۲/۹۷ و در غیر علوم پزشکی برابر با ۲/۸۲ که تفاوت معنی‌داری با یکدیگر دارند. بین میانگین‌های نمرات بهبود کیفیت آموزشی در گروه‌های مربی، استادیار و دانشیار به بالا، تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. مصاحبه‌شوندگان به چهار مانع عمده در بهبود کیفیت آموزشی دانشگاه‌ها تأکید نمودند.

**نتیجه‌گیری:** مدیریت آموزش در دانشگاه‌ها، برای رویارویی با چالش‌ها و مسائل خود ضروری می‌باشد. لازم است استراتژی‌ها و برنامه‌های آموزشی متناسب با نیازها و انتظارات جامعه و دانشجویان باشد و به جای تأکید بیش از اندازه به جنبه‌های کمی، به شاخص‌های بهبود کیفیت آموزشی تأکید شود.

**واژه‌های کلیدی:** دانشگاه، آموزش عالی، بهبود کیفیت آموزش عالی، برنامه بهبود کیفیت آموزشی (AQIP).

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار و تابستان ۱۳۸۷؛ ۸(۱): ۱۳۲ تا ۱۴۱

## مقدمه

آموزش عالی در دهه‌های اخیر با مسائل و چالش‌هایی روبرو شده که نیاز به تغییر و بهبود کیفیت آن به خوبی

\* آدرس مکاتبه: دکتر رضا هویدا (استادیار)، گروه علوم تربیتی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، خیابان هزرجریب، اصفهان.

r.hoveida@edu.ui.ac.ir

دکتر حسین مولوی، استاد گروه روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه اصفهان (h.molavi@edu.ui.ac.ir).

این مقاله در تاریخ ۸۶/۳/۱۵ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۶/۱۱/۲۹ اصلاح شده و در تاریخ ۸۷/۱/۲۶ پذیرش گردیده است.

احساس می‌شود. دانشجویان و دانش‌آموختگان همواره از کیفیت پایین فرایندهای تدریس و ارزیابی، ناتوانی آموزش در جهت یادگیری مستقل و فعال آنها، عدم مشارکت در فرایند یادگیری و همچنین استانداردهای غیر شفاف ناراضی هستند. بطور کلی، رسالت و اهداف آموزش عالی در سه حوزه آموزش، پژوهش و خدمات بوده که برای ارزیابی و بهبود کیفیت آموزش عالی باید شاخص‌های مربوط به هر حوزه با درک رابطه سیستماتیک آنها مورد توجه قرار گیرد(۱).